

DC870
M107T

*mảnh trăng
mồ côi*

thơ

hồ thụy mỹ hạnh

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HÓA DÂN TỘC

MẢNH TRĂNG MỒ CÔI

HỒ THỤY MỸ HẠNH

Thư viện tỉnh Lâm Đồng

DC. 440

MẢNH TRĂNG
MỒ CÔI
Thơ

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HOÁ DÂN TỘC

LẶNG LẼ

Tỉ dụ như là em có thể quên anh
Trong trí nhớ hân vô cùng vô vị
Có gì đâu làm cho em suy nghĩ
Một ngày qua sẽ chán hơn một ngày qua.

Nên thôi , cứ để chuyện đôi ta
Như một vết roi bầm trong tim mãi
Trong tình yêu ai chẳng từng thơ dại
Dệt mộng bằng trăng gió để rồi tan.

Tỉ dụ như không có những dở dang
Làm sao biết tình yêu là như thế
Rồi có gì cho em từng đêm kể
Chuyện của mình cho trăng sao lắng nghe.

Xuân lặng lẽ qua , hiu hắt chiều hè
Thu sẽ đến , rồi đông sang lạnh lẽo
Những câu thơ tình mấy mùa đã héo
Kỷ niệm buồn chảy xiết như dòng sông

Đón Dương 9-3-1995

ĐIỀU KHÔNG ĐƠN GIẢN

Tặng MNT

*Có bao điều kỳ diệu của trái tim
Em không hiểu ? Vâng , thật là thế đấy
Làm sao hiểu em yêu anh đến vậy
Dẫu bây giờ ta đã cách xa nhau*

*Trong tình yêu ai giải thích được đâu
Một người quên sao một người cứ nhớ
Con đường xưa vẫn muôn màu hoa nở
Mà hồn em một sắc tím bâng khuâng*

*Lời hẹn nào anh bỏ lại sau lưng
Để em chợt thấy đêm dài , dài quá
Tiếng đàn không ngân lên lời rộn rã
Cung bậc trầm rụng xuống đáy hồn em*

*Có bao điều kỳ diệu của trái tim
Nên em chẳng trách hồn anh là thế
Có một điều với em không phải dễ
Giữa bao điều đơn giản là quên anh*

Anh biết mà , có phải thế không anh ?

Đón Dương 22-6-1993

LÁ THƯ KHÔNG GỬI

Anh yêu dấu !

Giờ mùa thu trở lại

Những cơn mưa đã kéo đến mỗi chiều

Làm đêm buồn với ánh điện dịu hiu

Làm em nhớ một chiều anh qua vội

Em vẫn sợ thời gian hay thay đổi

Mang anh đi và quên phố thị này

Em bơ vơ giữa đại lộ mưa bay

Anh yêu dấu ! Tháng ngày sao trống vắng

Trời mùa thu buổi chiều không có nắng

Mưa nhạt nhòa làm ướt mắt em anh

Mộng hãy về dù rất đổi mong manh

Ngăn ngăn lệ long lanh trên bờ mắt

Anh yêu dấu ! Những chiều qua hiu hắt

Ôm nỗi buồn em gục mặt trong tay

Thông cũng buồn khi đón gió heo may

Em muôn thuở vẫn một đời ... tội nghiệp

Đón Dương 1974

EM BUỒN HƠN NỖI BUỒN

*Có bao nhiêu là mây
Gió đưa về nơi ấy
Mùa thu anh có thấy
Một đoá hoa đã tàn*

*Dịu dặt trong tiếng đàn
Ai tiếc mùa thu chết
Một cuộc tình đã hết
(Em cứ còn nhớ hoài)*

Kỷ niệm nào đáng môi
Ngỡ ngàng ngày tái ngộ
Nắng chiều nghiêng cuối phố
Em buồn hơn em buồn

Nhắc chi những yêu thương
Khi tình xưa đã mất
Một chút gì chân thật
Anh muôn màng trao em

Biết rằng đâu dễ quên
Cũng đành thôi quay mặt
Tình yêu dù khoảnh khắc
Với em là trọn đời

Đón Dương 2-7-1995

KHI NGƯỜI PHÁT THƯ ĐI QUA

Mỗi buổi sáng khi người phát thư đi ngang nhà không dừng lại - em ngỡ như vừa đánh mất một cái gì sâu thẳm tận đáy tim - một chút gì nhói lên trong khoảnh khắc im lìm - và cứ thế, từng ngày qua cứ thế.

Dẫu em biết rằng những dòng trên trang giấy nào có gì đáng kể - khi lòng ai không nhớ, khi lòng ai đã quên - nhưng mỗi buổi sáng em vẫn buồn tênh - khi người phát thư đi ngang nhà không dừng lại. Trời mùa hạ tâm hồn em vẫn lạnh - trong mỗi phút đợi chờ đi qua - có phải một ngày thêm một cách xa - biển giữa tim anh đầy ân tình em về bờ khác - biển giữa tim em sóng gào ồ ạt - ôm vào lòng những trắc ẩn nghìn năm

Thành phố đó chợt trở thành xa xăm - nên bước chân ai tìm về ngân ngại - để mỗi buổi sáng em ngẩn nhìn theo mãi - người phát thư đi qua dần khuất cuối đường.

Đón Dương 25-2-1992

EM BIẾT CHIỀU NAY

*Em biết chiều nay khi nắng phai
Hàng cây buồn bã trên phố dài
Em bên khung cửa hờ hững khép
Tiếng lá rơi thắm ngỡ bước ai*

*Em biết rằng khi anh đi rồi
Lời nào có hứa cũng vấy thôi
Chia tay ai biết là mãi mãi
Con đường từ đó cũng chia đôi*

*Mùa xuân với em có nghĩa gì
Khi cung đàn nấn khúc biệt ly
Hồn em một cõi đầy hiu quạnh
Giọt nhớ âm thầm trên khóe mi*

*Em biết chiều nay khi nắng tàn
Vườn xuân lạnh lẽo gió lang thang
Em bên khung cửa hờ hững khép
Đan mộng , chỉ toàn mộng dở dang.*

Đón Dương 26-01-1994

EM SẼ VUI ĐÂY

*Em đứng lên từ đó nỗi đau dài
Như điệp khúc muộn phiền xưa đã chán
Như ánh chớp xé bầu trời nứt rạn
Tình yêu anh làm rạn vỡ tim em*

*Không thể tính bao ngày , không thể
tính bao đêm
Khi yêu nhau thời gian như ngừng lại
Lời nói hôm qua dù không tồn tại
Em chẳng muốn nghĩ ngờ vì em yêu anh*

*Nhưng sợi tơ tình lại rất mong manh
Buộc sao nổi ân tình em dấu bé
Từ giã nhau trắng cũng buồn lặng lẽ
Anh đi rồi , kỷ niệm ở lại đây*

*Buồn cứ vương vào từng sợi tóc mây
Em cố chắt , kỷ niệm càng thêm rồi
Một nửa nơi em ngập đầy bóng tối
Một nửa nơi anh rục rở đầu ngày*

*Em đứng lên từ đó nỗi đau dài
Cố ghép lại trái tim mình trót vỡ.*

Đón Dương 10-4-1995

NHỚ

Mưa rơi hay lệ em hôn
Vắng anh , ừ nhỉ đã hơn một tuần
Em ngồi tựa cửa băng khuâng
Gió chiều thổi nhẹ ngập ngừng tóc mây

Tên ai em viết vào tay
Ngẩn ngơ mong đợi cho ngày qua mau
Vắng anh đường phố nghe sầu
Hoa penséc tím nhạt màu nhớ nhung.

Cao nguyên chợt lạnh vô cùng
Tiếng đàn thao thức từng cung bậc buồn
Soi gương xoa tóc rũ buông
Bao nhiêu sợi nhớ em buồn bấy nhiêu

Tình thơ em viết đã nhiều
Một từ "nhớ" viết bao chiều chưa xong.

Đón Dương 25-3-1989

BAO GIỜ GẶP LẠI

*Con đường ngày xưa đó
Cỏ hoang giờ ngập đầy
Những chiếc lá vàng bay
Hắt hiu chiều cuối hạ*

*Em buồn như chiếc lá
Rừng rừng giọt mưa chiều
Đâu rồi người em yêu
Có bao giờ gặp lại ?*

*Bóng hình nào nhớ mãi
Tình yêu nào muộn màng
Anh như cơn gió hoang
Như mây trời lang bạt*

*Khi tình yêu vỡ nát
Những mảnh tim tội tình
Em ghép lại riêng mình
Những lời yêu không trọn*

*Một cuộc tình gió thoảng
Anh quên em mất rồi
Chỉ có riêng em thôi
Quên anh ? Nào đâu dễ...*

Đón Dương 10-6-1995

LỐI VỀ LẶNG LẼ

*Em đi qua phố chiều nay
Con đường nhàu bởi dấu giày bơ vơ
Chiều ơi ! Chiều rất nên thơ
Sao lòng em lại ngẩn ngơ nỗi gì*

*Niềm vui đến thường vội đi
Gió làm rồi cả bờ mi em rồi
Lòng em cứ vương tơ trời
Nếu ta không nói những lời biệt ly.*

*Để thời gian cuốn trôi đi
Bao nhiêu ước mộng còn gì nữa đâu
Kỷ niệm cũng đã chìm sâu
(Giá như ta vẫn còn nhau trong đời)*

*Em đi nhặt bóng chiều rơi
Như đi tìm một bóng người đã xa
Con đường thuở chúng ta qua
Niềm vui ngỡ của em và anh thôi*

*Dư âm ngày ấy tan rồi
Hoa quỳ rũ cánh bên đôi xác xơ
Lối về vẫn rất nên thơ
Chỉ riêng em thấy bơ vơ một mình...*

Đón Dương 30-4-1996

LỐI CŨ

*Bây giờ em trở lại
Đường xưa hoa ngập vàng
Mùa xuân chưa đi khuất
Hoa xuân chưa kịp tàn.*

*Tìm một người nơi đó
Biết rằng nay đã xa
Bâng khuâng trên lối nhỏ
Mong người vô tình qua.*

*Bây giờ em trở lại
Chiều tím sâu gần ngơ
Cô đơn trên lối cũ
Còn có ai mà chờ.*

*Đời mình như trang giấy
Viết lên bao nỗi sầu
Như người đang vội vã
Mà lại nhớ chuyến tàu.*

Đón Dương 2-3-1994

THÀNH PHỐ MÙA THU

*Thành phố đêm lặng lẽ dưới màn mưa
Mùa thu sắp qua rồi anh có biết
Chiếc lá vàng cuối thu em tha thiết
Ép vào trang thơ tình của đôi mình*

*Những giọt mưa thì vẫn cứ vô tình
Rơi rả rích làm đêm càng hoang vắng
Trong trang thơ một nỗi sầu chẳng giấu
Một khoảng trời thương nhớ đọng trên mi.*

*Đến bao giờ mà nay thu vội đi
Anh có biết cái gì còn ở lại ?
Trong tim em một mùa thu khắc khoải
Đã nhuộm vàng kỷ niệm của ta xưa.*

*Thành phố đêm lặng lẽ dưới màn mưa
Mùa thu sắp qua rồi anh có biết ?*

Đoàn Dương 5-11-1993

ĐÊM BUỒN TÍM

*Giấc mơ buồn làm tỉnh giấc ngủ say -
đêm tĩnh lặng hương quyện vào trong gió -
giờ mùa đông đã trở về rồi đó - từ giờ này em
đâu biết lần cuối cùng.*

*Đêm Cao nguyên muôn thuở vẫn lạnh
lùng - trái tim đau suốt một mùa nhuộm
bệnh - thành phố ấy chỉ một lần em đến - mà
nhớ thương không biết đến bao lần.*

*Con đường nào có những dấu chân -
buổi sáng anh đi chiều về rộn rã - tất cả với
em cho dù rất lạ - vẫn gần gũi vô cùng vì
thành phố đó có anh.*

*Một thuở xa rồi những ước mơ xanh - đã
theo chân ai không bao giờ về nữa - một thuở
xa rồi những lời anh hứa - em trả hết cho anh
sao tim vẫn u sầu.*

*Làm sao ngờ rằng ta đã mất nhau - em
cứ hỏi lòng có sao lại thế - tình yêu ấy muốn
quên nào phải dễ - khi lòng em còn mãi nghĩ
về anh.*

*Một thuở xa rồi những ước mơ xanh -
còn lại trong em những đêm buồn tím.*

Đón Dương 9-9-199

NHỮNG CHIỀU MƯA HẠ

*Chiều nay trời lại đổ mưa
Giọt nào ở mắt như đưa nỗi sầu
Chiều ơi ! Bóng dáng người đâu
Cánh hoa năm cũ phai màu thời gian
Hạ về một thoáng ngỡ ngàng
Tiếng mưa như những tiếng đàn xót xa
Tuổi học trò đã đi qua
Tình yêu cũng đã trôi xa bến bờ
Yêu người ta lại làm thơ
Chiêm bao vẫn biết là mơ trọn đời
Bước chân đã khỏi thêm trời
Dáng xưa cũng đã xa rời tình xưa
Giã từ thôi những đón đưa
Cánh hoa kỷ niệm hương thừa thoảng bay.*

Đón Dương 17-5-1991

VỚI TRĂNG

*Trăng hỏi em nhớ ai ?
Em ngại ngần chẳng nói
Nhưng trong lòng tự hỏi
Lẽ nào em nhớ ... anh !*

*Thời gian vẫn qua nhanh
Em mãi hoài ở lại
Như ánh trăng mãi mãi
Cô độc trong trời đêm*

Làm sao có thể quên
Chiều chia tay vội vã
Mình cách xa nhau quá
Biết bao giờ gặp đây...?

Em xoa tóc trong tay
Từng sợi buồn len lén
Nhớ anh và lời hẹn
Đợi chờ anh trở về

Em buông lời tóc thề
Gói ánh trăng vàng lại
Trăng cứ thắm hỏi mãi
Em chờ ai ?

Nhớ ai ... ?

Đón Dương 24-1-1992

ĐÊM NHỚ ANH

*Đêm nhớ anh
Cây đàn buồn im tiếng
Lướt gương lười biếng
Rời xa tay em*

*Đêm nhớ anh
Gió tạt qua rèm
Lay thêm niềm nhớ
Có một vì sao vỡ
Lạc vào mắt ai*

*Đêm nhớ anh
Em xoa tóc dài
Tương tư từng sợi*

*Đêm nhớ anh
Trăng nằm mong đợi
Trên ngọn thông gầy
Chiếc lá thu bay
Nhẹ rơi ngoài ngõ
Em ngỡ là ai đó
Đường xa chợt về...*

Đón Dông 21-1-1992

TÌNH KHÚC

*Những ngày em không có anh
Tóc dài buông từng sợi nhớ
Bản tình ca như nước nở
Ngân trên những sợi dây đàn*

*Đâu ngờ tình ta dở dang
Anh đi chân trời biển biệt
Nỗi buồn chỉ riêng em biết
Thời gian là những u hoài.*

*Bây giờ chỉ còn em thôi
Dòng thơ âm thầm viết mãi
Gởi anh một thời trẻ dại
Với những mộng mơ qua rồi.*

*Nụ cười quên đi trên môi
Sương hay giọt buồn tê tái
Tiếng đàn nhà ai văng lại
Em nghe quá khứ trở về.*

Tiếng đàn một thời đam mê.

Đơn Dương 11-12-1990

GỎI CHO ANH

*Gởi cho anh một chút nắng hè
Để hong trái tim những mùa lạnh giá
Trời cao nguyên không có gì lạ cả
Đối với lòng em , chỉ vắng anh.*

*Gởi cho anh chiếc lá còn xanh
Của đầu mùa thu một chiều đi phố
Và những cơn mưa sang mùa chột đỏ
Uớt dẫm tâm hồn em , từng ngày nhớ mong.*

*Thư gửi cho anh chỉ có đôi dòng
Làm sao hết bao điều em hằng nghĩ
Bạn thân em là những trang nhật ký
Từng đêm cùng thao thức dưới đèn khuya.*

*Có không anh một chuyến trở về
Trời quê hương những ngày rực nắng
Vẫn dõi hồn vì sao anh xa vắng
Lá trên cành xao xác , lá vàng bay.*

*Gởi cho anh những tháng những ngày
Cả những điều mình chưa kịp nói.*

Đón Dường 12-6-1990

TIỀN ANH ĐI

*Chờn mấy phút nữa mình chia tay
Hành trang anh có kỷ niệm này
Chân mây khép lại ân tình cũ
Em giấu nỗi buồn trong tóc mây*

*Có bao người đến để đưa nhau
Có bao nhiêu nhĩ ? Những nỗi sầu
Ra đi anh có người đưa tiễn
Lát nữa em về , ai tiễn đâu...*

*Em trở về đây những tháng ngày
Hoàng hôn se sắt cuối chân mây
Khung trời ai nỡ chia đôi nhĩ ?
Sầu đã không vơi lại cứ đây.*

Đơn Dương 3- 6-1990

KHUNG TRỜI CỦA TÔI

Tặng MNT

*Em đơn độc hàng cây thêm thiếp ngủ
Mưa chợt về vầy lạnh bước chân cô
Những giọt sầu làm ướt mắt , se môi
Mang nhung nhớ về những đôi , những phố*

*Con đường cũ vẫn ngập vàng lá đỏ
Nhưng bây giờ chỉ có bước chân em
Lá lại rơi bay nhẹ vương tóc mềm
Hoàng hôn xuống buổi chiều đi nghiêng bóng*

*Em trở lại thác đôi nay gió lộng
Tên của mình xưa khắc đã rong rêu
Chim lìa đàn thẳng thốt cất tiếng kêu
Dòng nước vẫn lạnh lòng trôi trắng xoá.*

*Em vẫn thế , vẫn ngày xưa tóc xõa
Mây không về làm trời đất hoang vu
Hồ Đanhim lạnh lẽo dưới sương mù
Hàng thông đứng âm thầm nghe gió hát*

Đơn Dương 14-2-1990

THU SÂU

*Em bao giờ cũng thế
Làm thơ cho mùa thu
Để lá vàng kể lễ
Trên lối đi sương mù.*

*Bây giờ người đã xa
Tiếng mưa buồn thiết tha
Lệ ai nhòa mực tím
Sâu của ai trong ta.*

*Em vẫn không trách người
Với những ngày ngoảnh mặt
Dù môi vắng nụ cười
Và mưa giăng bờ mắt.*

*Em bây giờ vẫn thế
Trong tóc dài thi nhân
Gói ghém nỗi băng khuâng
Ước mơ ngoài tầm với.*

Đón Dương 1998

MỘT VẰNG TRẮNG KHÔNG MOC

*Thành phố ngủ say rồi
Mà sao ánh đèn đường vẫn thức thâu đêm
Tỉ tách tiếng mưa như tiếng nhạc êm đềm
Biết ai còn trần trở
Biết ai còn nhung nhớ
Đợi vầng trăng không mọc đêm nay
Thành phố ngủ say rồi
 mà hương dạ lý vẫn bay
Như huyền thoại nào trong mộng
Trên vách khuya chỉ còn chiếc bóng
Đôi điện cùng tôi
Có một bài thơ viết đã lâu rồi
Đợi mùa thu trở lại
Trời đã khuya rồi sao còn mưa mãi
Để trăng giân hờn trốn ở trên non.*

Đón Dương 13-10-1989

TÌNH ĐÃ BAY XA

*Tình đã trôi theo thời gian đi mất
Còn trong em là bao nỗi ly tan
Đi vào đời có gì làm hành trang
Gom thơ với dở dang làm lộ phí.*

*Đem tâm sự vào những trang nhật ký
Tình yêu em là những nỗi muộn phiền
Người xa xôi em khép kín niềm riêng
Viết tâm sự ngoan hiền trang thơ nhỏ.*

*Tình đã bay mơ hồ như cơn gió
Thôi từ đây mơ ước đã xa xôi
Nỗi cô đơn làm sầu héo mắt môi
Người xa cách đến một đời tưởng nhớ.*

*Em cúi mặt nghe hồn mình vụn vỡ
Nghe đêm dài day dứt đợi ngày mai
Nhật ký nào ghi tâm sự thật dài
Mà không hết những gì em muốn nói.*

Đón Dương 1976

MÙA XUÂN HOA CÚC

*Mùa xuân hoa cúc nở vàng
Xuân đi hoa bỗng ứa tàn hát hiu
Có ai lẻ bước trong chiều
Thương thăm vườn cũ tiêu điều nhớ hoa
Mưa bay phố thị nhạt nhòa
Xin mùa xuân đến cho hoa đừng tàn
Người thì ước mộng cao sang
Vườn hoa cúc ấy còn vàng sắc không ?
Nhớ ai sầu đến ngập lòng
Vườn xưa vẫn những chiều mông mênh buồn.*

Đón Đường 1973

EM CHỈ LÀ...

*Em chỉ là gió thoảng
Trên lối khuya vườn anh
Kỷ niệm rất mong manh
Gọi tình thu đơn lẻ*

*Nỗi sầu len rất khế
Vào sâu thăm tâm hồn
Dang rộng vòng tay ôm
Một khoảng trời thương nhớ*

*Ép vào trong trang vở
Cánh hoa nhạt bên đường
Hoa đã phai nhạt hương
Biết trách ai quên lãng ?*

*Em còn đây những tháng
Những ngày thật bơ vơ
Em chỉ là áng thơ
Với những vần thật vụng.*

Đón Dường 27-3-1989

THƠ TÌNH BỎ NGỎ

*Trăng nghiêng qua cửa sổ
Nhìn trộm em học bài
Những ánh vàng sao xuyên
Trên tóc mây em cài.*

*Hỏi thăm về nơi ấy
Có ai nhớ em không ?
Sao trăng hoài im lặng
Trái ánh nhìn mênh mông.*

*Vẫn còn đây trong gió
Hương dạ lý sau vườn
Trang thơ tình bỏ ngõ
Khi người xa cuối đường.*

*Muốn mượn lời người xưa
Để hỏi người trong mộng
Giữ lại dư âm thừa
Trái tim phai hình bóng.*

*Trăng nghiêng qua cửa sổ
Nhắc em thăm học bài
Quên đi mùa lá đỏ
Trên đường xưa ... dấu dài*

Đón Đường 1988

MỘT GÓC ĐỜI - RIÊNG TÔI

*Còn một chút gì là của riêng mình
Em gom lại một góc đời dẫu hẹp
Tình dang dở ai bảo là tình đẹp
Khi trong lòng khoảng trống quá bao la.*

*Một góc đời em giữ chuyện đã qua
Quanh đây vẫn nguyên ảnh hình thuở đó
Khi mộng ảo đã thoát bay theo gió
Trái tim còn vương lại một niềm đau.*

Một góc đời ta không còn có nhau
Em chẳng dám tin rằng xa nhau thật
Em chẳng dám tin rằng tình đã mất
Hẹp hòi gì ai đóng thuế mộng mơ.

Đâu ai tìm đóng thuế những trang thơ
Nên em bỗng trở thành người hào phóng
Một góc đời - Em mặc tình bay bổng
Những bon chen lừa lọc trả cho đời.

Đừng vội vàng chi thế bóng chiều ơi !
Lá khoan rụng trên đôi bay xao xác
Đàn đừng buồn làm chi trong tiếng nhạc
Tình yêu ơi ! Thôi đừng nghĩ về ai.

Để tâm hồn rời được nỗi đau dài
Mặc cây lá nghe mùa thu hấp hối.

Đơn Dương 8-5-1992

GIAI ĐIỆU MÙA THU

*Mùa thu cho lá úa sầu
Hàng cây run rẩy cúi đầu trong mưa
Chao ôi ! Người của năm xưa
Có hay đã mấy mùa mưa đi về
Dòng đời như một cơn mê
Làm sao giữ ánh trăng thề đợi mong
Buồn bàng bạc giữa mắt trong
Người đi quên mất đường vòng Lâm Viên
Quên dần áo tím ngoan hiền
Biết ai tâm sự ngoài riêng cây đàn
Dạo hoài tình khúc dở dang
Một tình yêu đã trót mang ngày nào
Đàn ơi ! Người ấy nơi nao ?
Gió ơi buốt lạnh gió vào chi đây !
Mưa ơi ướt đầm hồn này !
Thu ơi lá vẫn còn bay trong chiều !
Anh ơi ! Có một tình yêu
Như là huyền thoại một chiều nắng phai.*

Đón Dương 1990

EM BIẾT THẾ

*Bởi trời sinh em dưới ngôi sao xấu
Nên có buồn cũng chỉ thế thôi anh
Đừng khuyên em quên những chuyện
không thành
Em sẽ nhớ vì đời em trot khó.*

*Chiều cuối tuần cùng bạn bè ra phố
áo tím em bên muôn vạn áo màu
Môi em cười mà hồn xót xa đau
Em không khóc vì biết rằng ... cũng thế.*

*Chuyện mùa thu lá vàng đang kể lẽ
Sợ chiều đi và đêm xuống âm thầm
Em trở về bằng bước mỗi xa xăm
Buồn quay quắt , buồn len từng cọng tóc.*

Hãy để em với tháng ngày cô độc
Vì tình yêu rồi cũng sẽ chia lìa
Thân phận nào đã gây những ngăn chia
Em biết thế nên em nào mơ mộng.

Là tất cả nỗi niềm trong kiếp sống
Ngôn từ nào kể hết được nỗi đau
Có những đêm không ngủ lắng nghe sâu
Trăng lạnh lẽo , xót xa tình hai đứa

Anh bảo em đừng làm thơ buồn nữa
Làm cho đời thêm vạn nỗi mong manh
Đừng khuyên em quên những
chuyện không thành
Em sẽ nhớ vì đời em trót khổ.

Đón Dương 1978

MỘT SÁNG EM VỀ

Em trở về đây
Trả lại Sài Gòn đêm mưa bay
Với những hàng cây và ánh đèn rực rỡ
Em trở về đây bỏ lại tâm sự và nỗi nhớ
Thành phố đó có anh
Buổi sáng em về hàng cây rất xanh
Gió đông đưa cành như bàn tay vẫy
Những thân quen tất cả em đều thấy
Chỉ vắng một người , chỉ vắng anh
Buổi sáng em về giọt nước mắt long lanh
Vỡ trong lòng bàn tay , xóa tên anh trong ấy
Có thể xóa tất cả những gì mà
mắt ta nhìn thấy
Nhưng ký ức thì đậm nét khó phai
Em trở về đây đón lấy ngày mai
Sài Gòn hôm nay trả lại anh và kỷ niệm
Rồi có thể suốt đời ta tìm kiếm
Một cái gì trót đánh mất hôm nay.

Đón Đường 6- 4-1989

MÀNH TRĂNG MỒ CÔI

*Ánh trăng vàng của mùa thu
Ánh trăng của những lời ru ngọt ngào
Lá vàng từng cánh hư hao
Mùa thu kỷ niệm ngày nào vẫn đây
Sương khuya nhỏ giọt trong tay
Sương từ đôi mắt những ngày đợi mong
Người đi có nhớ gì không ?
Đế trăng đơn lẻ mênh mông giữa trời
Đêm sao dài quá đêm ời !
Mà ta chẳng thể hết lời cùng trăng
Người ời có nhớ gì chẳng ?
Ngày xưa người vẫn nói rằng yêu em
Bây giờ em với trời đêm
Cuộc tình đứng lặng bên thềm đời nhau.*

Đón Đường 1988

CHUYỆN NGÀY XƯA

*Em bắt đầu làm thơ
Ngày còn tà áo trắng
Trên sân trường rợp nắng
Có anh về chung đôi*

*Ngày xưa ấy xa rồi
Mười năm hay hơn nữa
Kỷ niệm về hai đứa
Như cánh phượng tàn bay*

*Em làm thơ hôm nay
Vì yêu trời thu vắng
Những chiều không có nắng
Giọt mưa buồn trong tay*

*Ngỡ quên những tháng ngày
Mơ mộng nơi cửa lớp
Cuộc đời hay tan hợp
Buồn chi cho xót xa*

*Em viết chuyện ngày qua
Gởi tâm tình lên báo
Cuộc đời như hư ảo
Anh ! ... Người duyệt thơ em*

*Những kỷ niệm êm đềm
Của mười năm lặng lẽ
Quên nhau thôi anh nhé
Chuyện ngày xưa ... ngày xưa ...*

Đón Dương 1987

THÀNH PHỐ HÔM NAY

*Bao năm rồi em mới trở lại đây
Con đường ấy đã không còn như cũ
Những kỷ niệm như một dòng nước lũ
Cuốn vào tim gọi nỗi nhớ vụng về ...*

*Em bàng hoàng như chợt tỉnh cơn mê
Khi thức giấc thấy quanh mình đã khác
Vàng trắng khuya thật bơ vơ, thật nhạt
Giữa muôn vàn ánh điện của thành đô.*

*Thành phố của anh ngày ấy mơ hồ
Em cứ ngỡ như chưa lần được biết
Ngày xưa với bây giờ bao cách biệt
Anh bây giờ đã khác với anh xưa*

*Em bây giờ với nỗi nhớ đong đưa
Ngốc nghếch cố đi tìm trong dĩ vãng
Một nỗi sầu đã nguôi cùng năm tháng
Một tình yêu đã chẳng còn của em.*

*Thành phố của anh như chẳng có đêm
Em tìm đâu một chút thôi tĩnh lặng
Mai một em về nào có ai biết vắng
Một người băng khuâng tìm nhặt lá vàng.*

Đón Đường 17- 01-1994

CÒN LẠI TRONG EM

*Em còn đây bóng tôi bên thềm
Lối đi hẹp không đủ cho người sóng bước
Em đây mái tóc dài thuở trước
Đêm rắc đầy ánh trăng ...
Em còn một nỗi băng khuâng
Khoảng cách không gian khiến
đời mình không gặp được
Em còn niềm mơ ước - phôi phai
Có còn nhau không trong cuộc đời dài
Bờ môi lạnh khát khao lời tình tự
Em còn trong hồn một cơn bão dữ
Thời tan thành quách ngày anh đi
Những vì sao khuya lặng lẽ nghĩ gì ?
Đêm rút lại một chút tình trên gối
Tình yêu nào gian dối ?
Trái tim nào không nông nổi , đại khờ ...
Em còn đây những trang thơ
Không người đọc
Nỗi buồn như sợi tóc
Cứ dài theo tháng ngày
Em còn một mối tình say
Bao giờ mới tỉnh ?...*

Đón Đường 9-6-1992

TÌNH YÊU CỦA GIÓ

*Khi anh nói với em
Lời tình yêu của gió
Trái tim còn để ngỏ
Nên dễ dàng bay đi*

*Em ngây ngô biết gì
Một thời luôn ngỡ thế
Cuộc đời là dâu bể
Anh bây giờ đã xa*

*Những mùa xuân đã qua
Những nỗi sầu ở lại
Gió vẫn còn bay mãi
Lời yêu không trở về*

*Những điệp khúc lê thê
Gợi vào hồn nỗi nhớ
Hạt nắng chiều chợt vỡ
Âm thầm trong mắt em*

*Biết rằng anh đã quên
(Yêu nhau ai biết được
Khi người quay lưng bước
Tạ từ là ... chia ly ?)*

Đón Dương 4-3-1995

MỘT SÁNG ANH VỀ

*Một sáng anh về có hoa nắng rơi
Ghét cơn gió vuốt ve làn tóc rối
Nếu có ai tình cờ cùng một lối
Anh đừng nhìn em chẳng thích thế đâu*

*Một sáng anh về trời đổ mưa ngâu
Ghét giọt nước xoá dấu chân anh bước
Cây bên đường rủ lá mưa lướt thướt
Làm nhạt nhòa trong mắt bóng dáng anh.*

*Một sáng anh về bầu trời rất xanh
Tiếng chim hót trong vườn nghe rộn rã
Em bỗng thấy một tình yêu rất lạ
Chấp cánh bay - rời khung cửa hôn em.*

*Một sáng anh về những cánh hoa mềm
Chợt vỡ vụn trong tay em , không biết.*

Đón Đường 1988

TRẢ LẠI CHO ANH

*Thôi thì em trả cho anh
Tình yêu ngày ấy đã thành khói sương
Tiếc gì một thoáng yêu thương
Đã thành kỷ niệm đôi đường ta đi
Em còn giữ lại mà chi
Khi ta đã chẳng là gì của nhau
Thời gian có xóa nỗi sầu ?
Mùa xuân có thắm mãi màu hoa xưa ?
Trăng tàn nhạt bóng song thưa
Mùa xuân sao vẫn nghe mưa trong lòng
Hồn em khoảng trống mênh mông
Làm sao kỷ niệm ngược dòng thời gian
Còn đây hiu hắt giọng đàn
Còn đây những đóa hoa tàn cuối xuân
Sương khuya nhỏ giọt rưng rưng
Môi nào khẽ gọi ngập ngừng tên ai
Em xin giữ nỗi đau dài
Trả anh tình cũ , đã phai hẹn thê.*

Đón Đường 15-01-1995

LẶNG THÂM

*Mửa đêm mình chợt thức
Vẳng từ đâu tiếng đàn
Gió đêm mãi lang thang
Ngập ngừng hương dạ lý*

*Chiêm bao là ... mộng寐
Tiếng đàn là nỗi sầu
Ai nỡ lòng quên nhau
Cho lời ca nước nở.*

*Nửa đêm mình chợt nhớ
Một vầng trăng thuở nào
Đêm lặng thắm xanh xao
Cho bờ mi rủ xuống.*

*Thời gian như nước cuốn
Làm ân tình trôi đi
Đàn ai thương nhớ gì
Mà đêm dài thao thức.*

Đón Dương 9-7-1991

ĐIỆP KHÚC TRONG ĐÊM

*Đêm dài quá không sao tìm giấc ngủ
Em bắt đầu đếm từng con số
Cho tâm tư không còn suy nghĩ về đâu
Những con số chồng lên
Dài bằng ngày tháng xa nhau
Em cố đếm mà vẫn không xua được
những gì em không muốn nghĩ
Thôi thì thức , đã sao người nhĩ ?
Trăng đêm nay đâu phải một lần đầu
Em lại viết nữa đây chuyện tạ từ nhau
Dù kỷ niệm đã xa
Chuyến tàu đã lỡ...*

Ánh mắt người sao vẫn làm em nhớ
Ngày tháng qua ngỡ chỉ một thoáng qua
Đôi khi buồn em nghĩ :
" Bao giờ ta lại gặp ta
Hay nghìn trùng cách xa
Từ chia ly buổi ấy ... "
Và có lúc em lại nghĩ :
" Thôi thà đừng trông thấy
Để mãi hoài em nhớ chuyện ngày xưa "
Người ơi ! Cao nguyên bây giờ bắt đầu
mùa mưa
Tiếng mưa ngân dài
Buồn như một tình khúc.

Đón Đường 1978

BIẾT AI ? ...

Tặng NT.

*Em cứ hoài mong đợi
Khắc khoải trong tình yêu
Trái tim có những điều
Làm sao ai hiểu được.*

*Đời mấy ai biết trước
Những gì ở ngày mai
Thời gian làm phai phai
Thời gian làm quên lãng*

*Đối với em ngày tháng
Đâu còn là nghĩa chi
Từ lúc anh ra đi
Mộng tình yêu cũng vỡ.*

*Có phải là nỗi nhớ
Từng đêm trong lặng thầm
Biết ai ? ... Người tri âm
Trong những chiều nổi gió.*

*Mùa thu về nơi đó
Có buồn như ở đây
Hạnh phúc như lá bay
Yêu thương xưa lạc lối.*

Đón Dương 17-8-1994

NGÀY XƯA CỦA EM

*Ngày xưa của em không khác hôm nay mấy
Cũng cuộc đời và nỗi đắng ngang nhau
Kiếp sống này ta có được bao lâu
Vui hay khổ cũng trở về cát bụi.*

*Em xin người hãy nghe em lần cuối
Những trái ngang mà Thượng đế an bài
Đời sống em là tất cả không may
Mà hạnh phúc là bóng mây sẽ vỡ.*

*Em yêu người nhưng biết rằng đang dở
Mộng sẽ xa , sẽ vượt khỏi tầm tay
Niềm đau thương trong suốt cuộc đời này
Em không muốn nhưng làm sao hơn được.*

*Rồi mai đây đường đời trăm xuôi ngược
Em nguyện cầu cho người thật bình yên
Dù không về thăm lại xứ cao nguyên
Dù mai một anh vui cùng người khác.*

*Tình em gái năm xưa đành tan tác
Nhưng em vui vì người hạnh phúc đầy
Ngày xưa của em không khác hôm nay
Cũng nổi đắng và muôn phiền chất ngát.*

Đón Dương 1978

CÓ LẼ NÀO ...

Tặng NT.

*Có lẽ nào dù chỉ một thoáng thôi
Anh chẳng nhớ chút gì trong kỷ niệm
Hoàng hôn xuống , bầu trời loang sắc tím
áng mây mù rơi rớt tận tim em.*

*Có lẽ nào chỉ mới đó đã quên
Những yêu thương một thời anh vẫn nói
Có đôi lúc em vẫn thầm tự hỏi
Xa anh rồi em còn biết tin ai ?*

*Chẳng thể nào kỷ niệm dễ nhạt phai
Vội riêng em , khi quanh đây còn đó
Nắng vẫn vàng rực đầy trên lối nhỏ
Mà mưa thì vẫn thế khác gì đâu*

*Có lẽ nào anh đã vội quên mau
Trang thư cũ đến giờ em vẫn đọc
Lòng cố nhủ thôi đừng buồn , đừng khóc
Xót xa nhiều thì cũng vậy mà thôi*

*Biết rằng anh giờ đã quá xa xôi
Ngày tái ngộ không bao giờ có nữa
Em không trách anh đã quên lời hứa
Vì lẽ nào em lại hết ... yêu anh.*

Đơn Dương 9- 6-1994

HẮT HIU ĐÔNG ĐẾN

*Em cuộn tròn nỗi nhớ
Gởi mùa thu mang đi
Những chiếc lá thầm thì
Run rẩy trong chiều vắng.*

*Vị cà phê chợt đắng
Nhấp lên môi hững hờ
Sương giăng giăng phố mờ
Hắt hiu khi đông đến.*

*Đò xưa không về bến
Giờ dạt trôi phương nào ?
Những kỷ niệm ngọt ngào
Chợt trở thành ảo ảnh.*

*Gió mùa đông se lạnh
Gợi nhớ về ngày xưa
Khi em khóc trong mưa
Làm sao anh biết được.*

*Một người quay lưng bước
Một người ôm nỗi sầu
Ngày ta chia tay nhau
Khung trời loang sắc tím*

*Em cuộn tròn kỷ niệm
Gởi mùa thu mang đi.*

Đơn Dương 14-11-1995

MƯA SÀI GÒN

*Ngày mai em về , Sài Gòn ơi !
Chiếc lá trở mình trong cơn mưa chợt đến
Đừng hỏi vì sao lòng em thương mến
Cứ nghĩ về thành phố này ,
thành phố của ... người ta*

*Tạm biệt anh , ngày mai em sẽ xa
Chiều cư xá anh có buồn lặng lẽ
Hôm em đến mang theo cơn mưa nhẹ
Anh có nghe hơi lạnh cũng theo vào*

*Cả con đường như bình dầy xôn xao
Em chợt thấy bước chân mình vui quá
Mưa ướt lạnh cả khung trời cư xá
Mai em về rồi đó anh buồn không ?*

*Mai em về giấu nỗi nhớ trong lòng
Còn nụ cười em chia anh một nửa
Tiếng mưa vẫn một điệu buồn muôn thuở
Gõ nhịp đều vào sâu thẳm hồn em.*

*Sài Gòn ơi ! Làm sao có thể quên
Những con đường, những hàng cây sông nước
Em hấp tấp giữa dòng đời xuôi ngược
Giữa muôn người em chỉ thấy riêng anh.*

Đón Dương 10-10-1995

KHI ANH ĐI XA

*Khi anh đi xa
Em trở thành người ngơ ngẩn
Bỏ quên trái tim nơi nào
Em hoài công tìm kiếm suốt đêm thâu
Những hệ luận ưu phiền khi
 mình cách xa nhau
Chỉ có tình em yêu anh mới giải thích được
Khi anh đi xa
Mắt em chợt ướt , tóc dài bờ vờ
Giọt nước nào nhỏ xuống trang thơ
Hoèn từ " xa cách "
Vẫn chiếc bóng từng đêm trên vách
Nhìn em đôi hờn
Khi anh đi xa
Em mới hiểu nghĩa cô đơn
Buồn ơi ! Khoảng trống ...*

Đơn Dương 18-01-1992

CHIỀU TÍM

*Thà ai giàn hoa tím
Lung linh như vẩy chào
Những gì là kỷ niệm
Của ngày xa xưa nào*

*Những ngày thu lặng lẽ
Ngắt cánh hoa đã rời
Bước ai về rất khẽ
Trong nhớ nhung xa vời*

*Cho em buổi chiều nay
Với ngàn bông hoa tím
Hương có nghe lòng say
Cho sầu xưa khâm liệm*

*Em như là đỉnh núi
Anh là mây trắng bay
Gần nhau như thế đó
Nhưng mà trong phút giây*

*Còn nguyên đây cảnh cũ
Mà ta lại xa rồi
Nhặt cánh hoa tàn cũ
Hôn nhẹ vào đôi môi.*

Đón Dương 1988

BIẾT VIẾT GÌ CHO ANH ?

Anh muốn em làm thơ cho anh - em chỉ có những nỗi buồn để ghép thành từ ngữ - những hoang tàn sau cơn bão dữ - thời vô tình qua đây - chúng ta còn gì trong đôi bàn tay - những ước mơ một đời không thành sự thật - trong tâm tay tất cả đều vượt mất - em còn lời nào cho anh ? - ngoài những ý nghĩ chân thành từ trái tim còn sót lại - gởi cho anh em không hề e ngại - anh hãy giữ hộ em - những buồn vui một thuở êm đềm - những đắng cay em không hề nói hết - trên đoạn đường phong ba - ta bỗng nghe mỗi một - tình cờ dừng lại bên nhau.

Viết cho anh , em biết viết gì đâu - khi trang giấy đời anh đã chật đầy điều em định viết - không thể hiểu và không thể nào ai biết - vực hồn anh bao sâu - em đứng bên bờ đón tháng mưa ngâu - mong bắc cầu Ô thước để bước chân người thuở trước - trong mơ anh trở về...

Đón Dương 20-12-1991

LẶNG LẼ MÙA THU

*Lặng lẽ chiều - cái lặng lẽ mùa thu
Nắng vội vã theo mặt trời lặn xuống
Những cánh chim trên đường bay về muôn
Có chở giùm nỗi nhớ của em theo.*

*Lặng lẽ chiều - lặng lẽ tiếng thông reo
Căn phòng trống trước sau đầy ắp gió
Và như tâm hồn em từ dạo đó
Cũng chắt đầy kỷ niệm của đôi ta.*

*Mãi mãi còn hoài niệm những ngày qua
Con đường chiều vắng im vàng sắc lá
Không có anh đời đã chia đôi ngã
Tiếng tơ chùng trầm tịch cả không gian.*

*Lặng lẽ chiều - lặng lẽ đón mùa sang
Những cơn mưa kéo dài như không dứt
Cơn đau buốt âm ỉ trong lồng ngực
Mất nhau rồi buồn biết mấy hở anh.*

Đón Dương 17-8-1996

MỤC LỤC

Lặng lẽ	5
Điều không đơn giản	6
Lá thư không gửi	7
Em buồn hơn nỗi buồn	8
Khi người phát thư đi qua	10
Em biết chiều nay	11
Em sẽ vui đây	12
Nhớ	14
Bao giờ gặp lại	15
Lối về lặng lẽ	17
Lối cũ	19
Thành phố mùa thu	20
Đêm buồn tím	21
Những chiều mưa hạ	23
Với trắng	24
Đêm nhớ anh	26
Tình khúc	27
Gửi cho anh	28
Tiểu anh di	30
Khung trời của tôi	31
Thu sâu	32
Một vầng trăng không mọc	33

Tình đã bay xa	34
Mùa xuân hoa cúc	35
Em chỉ là	36
Thơ tình bỏ ngõ	37
Một góc đời - riêng tôi ...	39
Giai điệu mùa thu	41
Em biết thế	42
Một sáng em về	44
Mảnh trăng mờ côi	45
Chuyện ngày xưa	46
Thành phố hôm nay	48
Còn lại trong em	50
Tình yêu của gió	51
Một sáng anh về	53
Trả lại cho anh	54
Lặng thầm	55
Điệp khúc trong đêm	56
Biết ai ?...	58
Ngày xưa của em	60
Có lẽ nào	62
Hát hiu đông đến	64
Mưa Sài Gòn	66
Khi anh đi xa	68
Chiều tím	69
Biết viết gì cho anh	71
Lặng lẽ mùa thu	72

MẢNH TRẮNG MỒ CÔI

thơ hồ thụ mỹ hạnh

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HÓA DÂN TỘC

Hà Nội, 9-1999

* * *

Chịu trách nhiệm xuất bản

PGS. PTS HOÀNG NAM

Biên tập:

LÊ LÂM

Bìa:

ĐỖ GIA ANH TUẤN

Ảnh bìa (1+ 4):

MPK

Thiết kế mỹ thuật:

KHÁNH TOÀN

Sửa bản in:

ĐỖ VĂN

In 500 cuốn khổ 12,5 × 20 tại Xí nghiệp In Lâm Đồng. Giấy phép xuất bản số 46-1067/XB.QLXB /CXB.VHDT của Cục Xuất bản cấp ngày 03/11/1998. In xong và nộp lưu chiểu tháng 9 năm 1999.

Giá : 10.000^d